

En hundredårig fortæller.

Ved friskolelærer JENS ROLIGHED

LANDSTINGSMAND Jens S. Westergaards enke, Andrea Westergaard, Klim, der den 29. marts 1951 fyldte 100 år, har fortalt minder, hvoraf her fremdrages følgende:

Jeg var en stor skolepige, da tyskerne i 1864 var i min fødeby i Gøttrup. Flere var indkvarteret i mit barndomshjem. Det var en sørgelig tid. En forfærdelig armod var man kommet i, hvor tyskerne holdt til; for de ville have både æg, mælk, flæsk og andre gode sager. De ville også have fat i heste, som folk skulle møde med i Aggersund. Det kunne heller ikke hjælpe at møde med dårlige krikker; de vidste nok, hvad de ville have, og det var ikke let at skjule de bedste heste, skønt man prøvede at gemme dem. Jeg kan huske, min far takkede Gud for, at han havde det således, at han kunne købe en ny hest til erstatning for den, han havde måttet afstå. Da tyskerne omsider forsvandt, tog det lang tid, inden man blev af med den fnat og de små, grå dyr, de havde efterladt sig.

Som ung lærte jeg at sy og kom rundt som sypige i mange hjem i Han herred. En tid havde jeg ophold i Løgstør for at få videre uddannelse. En rejse til Løgstør gik dengang ikke så let som nu. Først kørte vi med heste hjemme fra Gøttrup til Aggersborg. Dér blev der skiftet heste for at få nogle, der ville køre vognen ud i vandet til en holm. På holmen blev der så hejst signal, så kom en båd fra Løgstør og hentede dem, der ville over.

Når man fra Han herred i den tid skulle have ophold i Løgstør i flere dage, tog man gerne en grovkage og smør med sig, så blev opholdet ikke så dyrt.

Da jeg skulle være landmandskone på en gård i Klim, holdt jeg op med at sy og tog til Aalegaard for at lære at blive meyerske. Både med arbejde og med penge måtte jeg betale for mit ophold. Klokken to om natten begyndte jeg med at malke de 18 køer, som skulde malkes to gange i døgnnet. Der skulle begyndes i god tid, så arbejdet kunne være til side, til det øvrige arbejde skulle begynde. Mens jeg var dér, begyndte man at plante de træer, der nu er blevet til "Tingskoven". Min uddannelse kom flere til gode, da jeg kom til gården i Klim. Inden mejeriet i Thorup blev oprettet, solgte vi meget smør og ost, og flere piger lærte ved mig at blive meyerske.

Mens jeg var på højskole i Galtrup på Mors, havde eleverne udflugt til Himmelbjerget og til Silkeborg, hvor vi fik papirfabrikken at se. Vi sejlede jo over Limfjorden, men ellers gik vi den hele vej og blev indkvarteret hos gode venner i egnen. En vogn fulgte med og medført et læs mellemmader, og en elev, der var blevet alt for træt, kunne en kort tid komme op at køre. Ovre på Mors var vejene dårlige; men de havde nogle store og gode kreaturer. Det var næsten som elefanter, meget større end kreaturerne i Han herred.

(Kilde: Historisk Årbog for Thisted amt 1952, side 397-398)